

[Arbejdsministeren]

kraft er, og hvilken uddannelse den skal have.

Derfor kan jeg også sige til fru Lilli Gyldenkilde, at regeringen er meget opmærksom på dette. Vi har nedsat to udvalg – det ene er et ministerudvalg med en lang række berørte ministre, og det andet er et parallelt embedsmandsudvalg – til at se på spørgsmålet: har vi paradoksproblemer? På hvilke områder har vi dem eventuelt, på hvilke områder kan vi få dem, og hvad kan vi gøre for at forebygge dem? Det er meningen, at det skal være et hurtigtarbejdende udvalg, så vi kan få dæmmet op for disse ting og få løst de problemer, som eventuelt måtte komme, således at vi ikke kommer i den situation, som vi var i i slutningen af 1970'erne, hvor der reelt var et paradoksproblem, som ingen rigtig kunne forstå: det, at vi både havde ledige og mangel på arbejdskraft.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg vil gerne sige tak for det svar, som jeg fik på mit tillægsspørgsmål til sagen. Men jeg vil ikke undlade lige at gøre opmærksom på, at det er ualmindelig vigtigt, at dette materiale bliver hurtigt lagt frem. Vi kan ikke leve med, at arbejdsløse i den grad skal mistænkeliggøres, som de bliver fra forskellige sider. Det er ulideligt for de arbejdsløse, men det giver jo også et helt falsk billede af, hvad der egentlig er galt rundt omkring. For vi ved, at vi har flaskehalsproblemer, og vi har vidst meget længe, at de ville komme, så derfor er det på høje tid, at der kommer noget meget hurtigt.

Jeg skal takke for svaret i håb om, at det kommer så hurtigt, som det overhovedet lader sig gøre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 267

4) Til *ministeren for offentlige arbejder* af:

Poulsgaard (FP):

»Agtter staten at yde erstatning til de familier eller selskaber, som under stormflodskatastrofen på Vestkysten for nylig mistede ret så betydelige værdier?«

Skriftlig begrundelse

Tilsyneladende er der ingen forsikrings-selskaber, ej heller kommuner, der vil udbetale erstatning til disse familier eller selskaber. Jeg mener, at uanset hvor folk har deres erhverv eller ejendom liggende, bør de ligestilles, hvad angår erstatning. Såfremt stormflodskatastrofen også har ramt Østkysten, skal staten naturligvis også gå ind og støtte familier eller selskaber beliggende dér.

Poulsgaard (FP):

Som det er ministeren bekendt, har fremskridtspartiet gang på gang stillet forslag om, at det var staten, der skulle overtage kystsikringen, og også staten, der skulle yde de erstatninger, der skal ydes ved stormflodskatastrofer.

Nu ser jeg til min skræk og rædsel, at det ser ud til, at de, der har virksomheder i havneområder på Vestkysten, bl.a. i Torsminde og i Hvide Sande, ikke kan få erstatning. Forsikrings-selskaberne nægter at yde erstatning; det samme gør kommunerne, og efter min mening er det heller ikke en kommunal opgave, det er en statsopgave. Det er i den forbindelse, jeg har spurgt ministeren, om man fra statens side, ifald forsikrings-selskaberne fastholder deres nej, vil yde disse mennesker den erstatning, som de har krav på.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Må jeg indlede besvarelsen med at udtale enhver tænkelig sympati for personer, familier og virksomheder, der måtte have lidt større eller mindre skade i sammenhæng med disse stormende begivenheder, der fandt sted i begyndelsen af måneden. Nu er sympati jo ikke nok, så der følger en hel del goodwill med.

Hr. Poulsgaard har imidlertid ikke ret i, at der på Vestkysten er forekommet noget, der med nogen ret fortjener betegnelsen stormflod. Det er simpelt hen ikke tilfældet. Det, der er sket på Vestkysten, er ikke ret usædvanligt, eller lad mig sige det på en anden måde, det er noget, der sker ganske jævnlige på Vestkysten, og det er da også ganske betegnende, at der ikke fra Vestkysten, hverken af amter, kommuner eller virksomheder, er rettet henvendelser til mig i denne sammenhæng.